

Izhaja trikrat na teden - šestih izdanih, in sicer: vsak torek, četrtek in sobota, zjutranje izdanje opoldne, večerno izdanje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogi ter s "Kazipotom" ob novem letu vred po pošti prajemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . 13 K 20 h, ali gl. 6-60
 pol leta . . . . . 6 " 60 " 3-30
 četrt leta . . . . . 3 " 40 " 1-70

Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v "Goriški Tiskarni" A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

"PRIMOREC" izhaja neodvisno od "Soča" vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

"Soča" in "Primorec" se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrončič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje).

Uredništvo
 se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je pogosto govori vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 6. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delo upravnništva, naj se pošiljajo le upravnštvu.

Neplačanih pism ne sprejemlje se uredništvo ne upravnništvo.

Oglas in pomislek
 se računijo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 3-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prošnji.

Naročnina in oglasi se plačata loco Gorica. "Goriška Tiskarna" A. Gabršček tiska in zalaga razen "Soča" in "Primorec" so slovensko knjižnico, katera izhaja mesečno v slovenskih obsevih 5 do 6 pol ter stane vsakega 1 gl. 60 kr. — Oglasi v "Slov. knjižnici" se računajo po 20 kr. peti vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

"Gor. Tiskarna" A. Gabršček (odgov. Iv. Melfavec) tiska in zal.

Trgovsko in obrtno društvo.

VI.

Naša obrtnija dandanes in v prihodnosti.

(Dalje).

Svoj pogled nam treba obrniti še dalje v prihodnost, na nova obrtna podjetja, ki bi lahko živela na tisoče ljudi v deželi ter postavila temelj splošnemu blagostanju.

Na shodih Trgovskega in obrtnega društva za Goriško je govoril pisatelj teh razprav o raznoterih novih obrtnih podjetjih, ki se dajo v deželi ustvariti, kajti za ugoden vspeh so dani vsi pogoji.

Popolnoma v smislu teh razprav so priobčile tudi staroslavne ljubljanske "Novice" dne 22. marca l. 1900. članek pod naslovom "Zrno do zrna". Celo ves načrt o velikem pivovarju s pomočjo krčmarskih zadrug je ondi obelodanjen kakor po kakem stenografskem zapisniku s shoda našega društva. To kaže, da tudi v Ljubljani kakor mi v Gorici sledijo novodobnemu stremljenju za napredkom na polju obrtnije. Ker spada rečeni članek v "Novicah" kakor nalašč v ta del naše razprave, ga kar doslovno ponatisnemo. Evo ga:

Tudi drugim Slovanom na jugu se ne godi mnogo bolje od nas. Hrvatska Domovina z dne 1. septembra t. l. vsaj toži: "Naše pučanstvo ne posvečuje dosti pažnje industriji. Pa nije ni čudo, da smo i ostati čemo uvijek samo sluge u svojoj kući, dok se nam drugi za gospodare nameću." Dasi torej tudi v Hrvatih le tujec gospodari, vendar moramo z ozirom na nas občudovati napredek Hrvatov in Bolgarov. Dočim je na Hrvaškem že sklenjena stvar, da se osnuje v Zagrebu tehnika, pozabilo se bode pri nas kmalu na ljubljansko vseučilišče, in se bode, če se preveč ne motim, tudi realni zakon deželnega zbora kranjskega vrge! v koš.

Ne samo, da v zadnjem desetletju nismo napredovali, ampak smo celo nazadovali, in če pojde to tako dalje, potem nas čaka isto, kar so dosegle s plankami

klerikalstva zabite države in državice, potem nas čaka materijelen in duševen propag.

Slovenci smo prekonservativno vzgojeni, in zato pri nas nima nobena novih idej prostora. Le to, kar je in kar je bilo, to ima pri nas veljavo, le to je dobro. Zbog našega starokopitstva pa smo tudi vedno na enem in istem mestu, in zato zaostajamo za drugimi, ki rinejo naprej.

Zadnji čas je torej, da začnemo spoznavati sami sebe ter jamemo brisati raz sebe pege, ki tvorijo naše slabosti, kojih smo precej polni. Zadnji čas pa je tudi, da krenemo s steze, ki nas vodi v pogibelj, na pot pravega napredka.

Preveliki skoki v tem oziru sicer niso na mestu. Sploh pa se ni bati, da bi prevelike skoke delali že z ozirom na našo brezbriznost napram vsemu, kar se zove napredek. Počasi se daleč pride in če bomo počasi in previdno stopali naprej, potem se nam ni bati bodočnosti.

Prvo je, da začnemo misliti na to, kako bi se opomogli in ojačili, ker uprav še le potem, ko bomo gmotno dovolj trdni, smeli bomo misliti tudi še na kaj drugega.

Že poprej sem rekel, da je gmotni položaj našega ljudstva ponekod že jako žalosten in da si mora že precej velik del našega naroda iskati kruha v daljni Ameriki. Ker pa je naš narod majhen, zato ne smemo zgubljati svojih sil, pač pa moramo, kolikor se da, osredotočiti svoje sile, da se učinek ali efekt poveča. Vsaka najmanjša zguba v tem oziru pomenja za nas veliko zgubo. Ako hočemo domače sile ohraniti narodu in domovini, potem moramo skrbeti tudi za koristno uporabo teh sil.

Naša slovenska zemlja ima vseskozi agrikulturno značaj in z ozirom na to, da so naše kmetije majhne in da se obdelujejo samo z roko, dajejo le malo iz sebe. Živnorenja in vinorenja dajeta nekaj malega dobička. Poleg teh pa imamo samo še jedno molzno kravo, na koji pa so se tudi že pokazala rebra, in bati se je, da kmalu ne bo več mleka. In ta molzna krava so naši gozdi, iz kojih smo do zdaj zajemali največ posvetnega blagra. Vse drugo pa je revščina. Z ozirom na to pa, da države

oziroma dežele, ki se pečajo izključno le s poljedelstvom, vidoma nazadujejo in se vedno bolj bližajo gospodarskemu propadu, ako že niso popolnoma pri kraju, lahko tudi mi brez daljnovidna vidimo, kaj nas čaka, če se pri nas stvari kako drugače ne zasučejo. Na gospodarski polom moramo biti toliko bolj pripravljeni, ker naša tla niso povsem ugodna za poljedelstvo. Po nekod na poljedelstvo sploh računati ne moremo več, ampak samo na groše, ki jih ljudstvo prinaša iz tujine.

Če si torej nečemo sami zadržati vrvice za vrat, tedaj je zadnji čas, da domači prepir malo odstavimo na stran, da se namesto z veliko politiko jamemo pečati malo z našim gospodarskim položajem, da se vsaj nekoliko otresemo konservativstva in nazadnjaštva ter vsaj za nekoliko časa obrnemo svojo pozornost modernim tehnikam ter gospodarskemu in socialnemu vprašanju. — Jaz sem preverjen, da nam ne bode treba dolgo gledati, ampak da bomo kmalu videli, kako blizu ležijo viri, iz kojih bomo lahko zajemali posvetne zaklade, na podlagi kojih se tudi rešimo duševnega siromaštva.

Že poprej sem rekel, da so vsa industrijalna podjetja pri nas v tujih rokah, in to je dovolj jasen dokaz, kako nedovzetni in brezbrizni smo bili dozdej. — Od podvzetnega tujca, ki se je z našimi žulji odelil, bi se bili pač lahko naučili, da se z jedinim kopanjem in oranjem zemlje ne pride naprej in da se poleg dela za nebeško kraljestvo prisluzijo lahko tudi na zemlji nebesa.

Kaj bi rekla Francoz in Anglež, ko bi jima povedali, da nimamo nikake industrije? Ne bi li se s pomilovanjem ozrla na nas ter soglasno vskliknila: "Oj ubogi narod slovenski!"

Še se spominjam, ko sem se nekoč vozil od Zidanega mosta proti Ljubljani, kako je neki tujec, ki je opazoval valove Save, pomajal z glavo ter vskliknil: "Ej, ej, toliko sile in neporabljene." — Da, koliko imamo samo vodne sile in ta je skoraj vsa do danes še nedotaknjena. Koliko pa imamo tudi podzemeljske sile, ki se ali ne porablja ali pa zlorablja. — Kaj vse bi se

dalo samo na podlagi naših naravnih sil napraviti, ko bi bilo v nas samo malo več poguma in samo nekaj manj bojazni pred zgubo.

Če ima pri nas ta ali oni nekaj grošev, tedaj brž v lonec z njimi ali pa v hranilnico, kar je vsaj nekaj pametnejše od prvega. Da bi pa pri nas kdo vtaknil svoje groše v kakor podjele, kjer bi mu nosili kaj več, kakor štiri po sto, tega ga sam Bog obvari.

V nas ne poznamo velekapitalistov, zato se posamezniki ne morejo lotiti velikih podjetij. Ko bi pa zbrali, kar še imamo, nabrali bi precejšnje svote, s kojimi bi lahko osnovali različna podjetja.

S socialnega stališča je za nas celo prav, da nimamo velekapitalistov, ker smo s tem obvarovani nevarnosti, da bi posamezniki s svojim kapitalom podjarmili večino. Z ozirom na to pa, da stojimo že pod vplivom velikega kapitala in sicer tujega kapitala, ne bi bilo nič napačno, ko bi imeli vsaj nekoliko domačih kapitalistov, da bi s pomočjo njih izpodirili tuje parazite, ki sesajo našo krv. Od domačih kapitalistov bi vsaj lahko pričakovali, da ne bi bili tako krvoločni, kakor tuji, kojim je narod tuj in radi tega nimajo srca za ubožega trpina.

Morebiti, da je za nas celo sreča, ker nimamo velekapitalistov, ker se bomo z ozirom na to lažje dotaknili socialnega vprašanja ter vspešno z ekonomskim tudi socialno vprašanje tirali do rešitve.

Rekel sem, da bomo prej ali slej morali misliti na osnutek industrijalnih podjetij, ker nas bode do tega silila nujna potreba. Preden pa pojdemo dejanski za tem, da spravimo nekaj domačih podjetij v življenje, si bomo morali stvoriti podlago za taka podjetja. In ravno z ozirom na to pa, da nimamo velikega kapitala in da je veliki kapital za velika podjetja neizogibno potreben, z ozirom na to bomo morali poklicati v življenje močne gospodarske organizacije, kmetijske in obrtniške zadruge, ki bodo razpolagale, če že ne z denarjem, vsaj s kreditom. In še le na podlagi čvrstih gospodarskih organizacij zidati bomo potem lahko tvornice ter se na ta način vspeli do domače industrije.

Ko je Visconte odmaknil roko od njegovega kosa, jo je prijel Lupo in strastno poljubljal. Ta dokaz iskrene in srčne udanosti je ganil srce plemenitega vojskovodje, kateri, vaje živeti v taboru, pod orožjem in med opasnostmi, se ni nikdar bolj veselil nego udanosti svojih vojakov. Sedaj pa mu je bil ta dokaz ljubezni še toliko prijetniši, ker je že davno bil le med tujimi ljudmi. Zato je vskliknil ves ginjen:

"Živeli, mojji vrli Milanci!"

"Živel Marko! živel naš vojskovodja!" je odgovoril Lupo. "O, da bi bili še tisti Čuevi, ko smo zmagovali, vsklikujé vaše ime!"

"Tisti Čuevi", je dejal Visconte bolj pöhöhöh, "se lahko še vrnejo, in morda celo v kratkem. Ko se vrneš v Lombardijo, povej svojim vrlim tovarišem v ubo: Markovo srce je bilo vedno pri vas, in vi, zanašajte se na svojega nekdanjega vojskovodjo... Ti pa zapomni si: kakar lepo zopet naletiš na me, naj bo že pač hadarkoli, kjerkoli in v katerihsibodi razmerah, le stopi pred me, spomni me na to, kar ti sedaj pravim, in smeš biti gotov, da ti ne bo žal."

(Dalje pride).

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

✱

Italijanski napisal Tommaso Grossi.

(Dalje)

Bil je zadnji dan pred tistim, na kateri se je imelo sklepati o pridobitvi mesta Luce. Marko, kateremu so bili pri ori in druge ljudovladne oblasti naznanile, da ga hočejo še zaslišati, predno bojo sklepali, je bil sam v neki svoji sobi. Ravno je bil izbral iz nekega zvezda listin razne zapisnike o pogajanjih, ki se je vršilo med njim in zastopniki ljudovlade, kar je vstopil dvorjanič, in mu naznanil, da je došel neki sel iz Lombardije, ki je prišel skozi Lucco. Marko, mené, da je jeden izmed navadnih slov, katere mu je Lodrisio vsaki teden pošiljal, je velel, da naj bi vstopil takoj.

Lupo je torej stopil pred njega. Ves omamljen od radosti in začudenja, da stoji vendar jedenkrat pred tem junakom, se ni znal domisliti primernih

besed, in je le molčé izvlekel iz nedrij Ermelindino pismo, ter ga podal Marku. Ta je odložil list na mizo, ne da bi pogledal napis, in je vprašal prišleca:

"Ali si torej prišel skozi Lucco?"

"Dà", je odgovoril Lupo s tresočim se glasom, ker mu to sree neznano bilo. A kmalu na to je dodal nekoliko bolj odločno: "Tam je bilo vse narobe."

"A sedaj je že zopet vse mirno, kakor v kakem samostamu", je poprijel Marko, do katerega so bili došli že kake štiri sili, ki so ga obveščali o teku tiste vstaje.

"Hočem upati pa, da niso tebi nič žalega storili."

"O ne, prav nič", je odgovoril mladenič navdušen vsled dobrohotnosti, s katero so bile izgovorjene te besede. "Pa če bi bil kdo... jaz sem že take narave, da ne strpim mirno krivice; in sedaj še-le, ko sem bil poslan do Marka, bi bil hotel videti, kdo bi se bil upal le količkaj nadlegovati me!"

Viscontiju je dopalo to odkrito in zavestno govorjenje. Pogledal je Lupa od nog do glave, in na to, nasmehnivši se dobrotljivo, mu je dejal: "Ti nisi jeden tistih navadnih.... Ti si bil vojak, ni res?"

"In sem tudi sedaj z dušo in telom."

"Vidiš, da se nisem motil. O, jaz jih spoznam takoj naše. In tvoja zunanost dobro svedoči resnico tvojih besed, in to kaže poštenega mladeniča". Lupo je zarudel, prijetno iznenaden vsled te pohvale. A Marko se mu je bolj približal in je nadaljeval: "Ti si še zelo mlad; povej mi, v kakih bitkah si že bil?"

"Prva bitka, katere sem se vdeležil, je bila ona pri Addi, v kateri sem se bojeval pod vašo zastavo; potem..."

Toda Visconte ga je z vojaško-prijaznostjo prijel z dvema prstoma za lice, in mu segel v besedo rekoč: "A, ti si torej jeden izmed tistih hrabrih bojevnikov 24. leta? Takó si stopil prav zgodaj v naš stan! Ker je takó, potem sva že stara prijatelja."

Ni lahko dopovedati, kakó je bilo Lupo pri srcu, ko je slišal tiste besede iz ust takega moža. Dozdevalo se mu je, da je postajal lehek, lehek, in da se skoro dviga v zrak. Iz lica, stisnjenega med Markovimi prsti, mu je segala po vsem životu neka sladkost, neko drhtajoče podobno onemu, katero izvira iz ljubezni, kajti občudovanje čara in onesvešča človeka ravno takó kakor ljubezen.

Anton Jerečić, knjigotržec

V Gorici, Semeniška ulica št. 3.
podružnica
za veliko vojašnico,
priporočila

Razglednice!

Mesne 100 kom. K. . . . 3-20
svilolisek 100 5-
Dopisnice s cveticami 100 3-20
Velikonočne
brez napisa 100 3-60
Velikonočne
z napisom 100 8-
V zalogi je več tisoč komadov nad 50 različnih vrst.

Gg. učiteljem in trgovcem na deželi usojam si naznaniti, da sem preskrbljen z najraznovrstnejšimi lepopisnicami in spisovnicami lastnega izdelka, iz dobrega papirja in po zmerni ceni.

Naznanilo.

Podpisani si usoja uljudno naznaniti p. n. slavn. vojaštvu in drugemu častitemu p. n. občinstvu, da se v krojačnici vsled smrti

SIMONA ROSANZA

v Vrtni ulici št. 8.

nič ne spremeni. Ta krojačnica je že 25 let na dobrem glasu, posebno odkar jo podpisani že več let samostojno vodi. Dopršil je tudi leta 1897, glasovito šolo za krojenje po Hoffmanovemu sistemu na Dunaju, ter leta 1898, napravil izpit krojenja z odličnim vspehom na c. kr. obrtno-tehnološkem muzeju na Dunaju. Trudil se bo tudi nadalje gospode naročnike v vsakem oziru najbolje postreči, ter se nadeja obilnih naročil od p. n. vojaštva in občinstva.

V zalogi ima različno angleško in tuzemsko blago najboljše kakovosti.

Se toplo priporoča z odličnim spoštovanjem udani

Anton Krusič,

zet in naslednik pokojnega Simona Rosanza.
V Gorici, 28. marca 1900.

Najboljše berilo in darilo je vsestransko jako pohvaljena

„Vzgoja in omika ali izvir sreče“

(neobhodno potrebna knjiga za vsakega človeka, kateri se hoče sam lahko in hitro navaditi vsega potrebnega da more sebe in druge blažiti in prav olakšati), ter se dobi za predplačilo 1 gl. 50 kr., po pošti 10 kr. več, a i proti poštnemu povzetju pri Jožetu Valenčiču na Dunaju, III. Bez., Hauptstrasse N. o. 84. 3. Stge., II. Stk., Th. 38.

Založnik ozir. prodajalec je voljen vrniti denar ako bi mu kupec poslal knjigo še nerazrezano in čisto v treh dneh nazaj. Cena je skrajno znižana; knjig je malo več.

Zaloga piva

I. kranjske eksp. pivovarne na par
T. Fröhlich-a

na Vrhniki pri Ljubljani,
odlikovana na razstavi v Rimu in Bruselju
s častno diplomom in zlato svetlinjo.

Glavni zastop in zaloga za Gorico in deželo:

Josip Rovani

Gorica — Rabatišče št. 18 — Gorica.

Podružni zalogi:

Ferdinand Zagar, v Gorici, ulica Ascoli št. 25.
(gostilna J. Giuffarin blizu Korna).

Franz Furlan, gostilna na Gorici pri „Rebku“.

Bolj kakor druga leta se letos to izborna pivo posebno odlikuje v dobroti. — V zalogi se nahaja vedno zveže in dobro ulezano, da se lahko cenj. gg. odjemalcem postreže v popolno zadovoljstvo.

Priporoča se rojakom v mestu in na deželi z odličnim spoštovanjem udani

Josip Rovani, glavni zastopnik.

Bilanca „okrajne posojilnice v Kobaridu“, registrovane zadruga z neomejeno zavezo za l. 1899.

St.	Predmet	ZNESEK		St.	Predmet	ZNESEK	
		K	h			K	h
1	Posojila	184.650	22	1	Deleži	1.758	—
2	Zaostale obresti posojil	2.948	78	2	Hranilne vloge	194.282	30
3	Zaostale zamudne obresti	116	56	3	Kapitalizovane obresti	6.442	58
4	Naloženi denar	5.617	60	4	Predplačane obresti posojil	603	08
5	Nevzdignjene obresti istega	170	14	5	Posebna rez. do konca l. 1898, 1594 K 44 h		
6	Inventar po odpisu 10%	239	56		Od dobička leta 1898.	762	18
7	Tiskovine po odpisu	50	—		Doneski v letu 1899.	113	20
8	Gotovina koncem leta 1899.	13.943	80	6	Čisti dobiček	2.178	88
	Skupaj	207.736	66		Skupaj	207.736	66

D Kobaridu dne 31. decembra 1899.

Načelstvo.

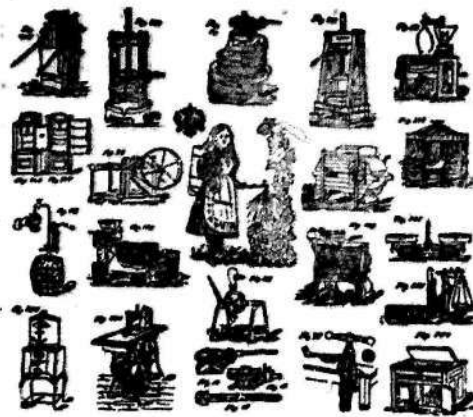
Protin, revmatizem,

tudi zastarel, in celó v kopeljih 10-15 let brez vspeha se zdravečim se je povrnilo popolno ingotovo zdravje po nekoli-kokratni uporabi mazila

Zoltanovega proti revmatizmu in protinu. Stane 1 steklenica 2 K. Dvorni zalagatelj lekarnar
B. ZOLTAN,
Budimpešta.

Nikako skrivno sredstvo. Od zdravstvenih strokovnjakov priporočeno.

Ivan Schindler

Dunaj, III. Erdbergerstr. št. 12.

razposilja gratis in franko kataloge v slovensko-Italijanskem jeziku z več kakor 400 slikami o vseh vrstah aparatov za stroje, potrebnih predmetih za kmetijstvo, vinarstvo, za obrtne in gospodarske namene.

Gene nižje kakor drugod

Ugodni pogoji plačevanja. Za realno postrežbo se garantira.

Solidne zastopnike se išče.

IVAN SCHINDLER

c. kr. privileg. lastnik.

Dunaj, III. Erdbergerstr. št. 12.

Sviloprejsko seme

pšenične barve

prodaja se po 10 kron unča, ali tudi po pogodbi, za šestino pridelka.

Naročila je pošiljati na naslov: Humar Andrej — Dolenja Vrtojba h. št. 23.

Sveža jajca Jerebica po 30 h in fazanov po 40 h kupuje v veliki množini do 15. maja: KAROL GUDERA, izvoz žive divjačine na Dunaju.

100 do 300 gl. mesečno lahko zaslužijo osebni in vsi vseh stanov in vseh krajev a prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in oročk, a da ni potrebna glavnic in ni nikakoli nevarnost. Ponudba pod Ludwig Österreich, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 101

„Krojaška zadruga“

vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici.

Gospodarska ulica št. 7.

Velika zaloga manufakturnega blaga.

Priporoča cenj. odjemalcem svoje v obširni izbori dospelo novo sveže blago za spomlad in poletni čas, za ženske in moške; vsakovrstna sukna, kot: Loden, Kamgarn, Cheviot i. dr.

Krasna izbira volnenin, perkal, Battist, satin, Voile de Laine, Zephir i. dr. za ženske obleke.

Priporoča izborna perilo, bombažasto in evirnasto, katero prejema iz prvih slezkih tovarn; med temi ima tudi preproge, namizne prte, zavese, žepne rute, bombažaste in evirnaste, blago za blazine, plajte, kovtre, žamet in pliš v vseh barvah; prtenino, ogrinjalke itd. Lepo perilo za moške in sicer: srajce, ovrtnike, zapetnice, prsnike, ovrtnice, nogovice, Jäger-srajce, za hribolazce itd. itd.

Vse po najnižjih in zadnjih cenah brez pogajanja.

Na želje se pošlje tudi uzorce, poštnine proste.

Prva slovenska trgovina z železjem v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo št. 5. Podružnica konec Raštela št. 2.

Zaloga v ulici Morelli št. 12, v Gosposki ulici št. 7, v posojilnični hiši.

Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščevine, orodja za razne obrti in pohištva, štedilna ognjišča, peč, cevi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbe. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolico izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. Nussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga

najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev iz prvih tovarn. Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

Opravljalna št. : E 684/99
10

Dražbeni oklic.

Vsled sklepa od 6. marca t. l. opravilna številka gorjenja se proda dne 17. aprila 1900. dopoldne ob 11. uri o priliki semnja pri Sv. Luciji na mostu:

1. hišna, kuhinska in sobna oprava; 1 glasovir;
2. štacunsko blago: jestvine, sukno, tkanina, bombaževina in železo;
3. prešiči, jenice, junci, krave, voli, 1 bik, 3 kobile ter raznovrstno kmetijsko orodje.

Rečij se smejo ogledati navedenega dne na licu mesta.

C. kr. okrajno sodišče v Tolminu

oddelek II. dne 6. marca 1900.